

ledes de skulle dyrke deres Jordlodder. — Indstillingen under Nr. 25 angaar en Telegrafstation i Lønstrup. Lønstrup ligger, som bekendt, paa den vestlige Side af Vendsyssel ud til Havet. Der er mange Fiskere i denne By, og der er i Sognene Ost for et temmelig frugtbart Opland, som er langt affaaet fra Kjøbstaden. Der drives en temmelig stor Handel i denne By, da der bor en Kjøbmand, som tillige er Skibsreder, og, efter hvad der er oplyst, skal have en meget stor Forretning, endog saa en af de største i Landet. Denne By og Egn er særlig uegnet tilset med Hensyn til Kommunikationsmidler, og derfor mener Udvalget, at særdeles gode Grunde tale for at henvise dette Andragende til Indenrigsministeren, saa at de idetmindste kunne faae det Krav tilfredsstillet at faae en Telegrafstation i denne By. — Indstillingen under Nr. 26 vedrører Nyminddegabslagen. Ærede Medlemmer ville jo have i Grindring, at det er en Sag, der ingenlunde er ny. Den har været behandlet her i flere Aar og det ikke alene, forsaavidt angaar Gjennemskjæringen fra Fjorden til Havet, men ogsaa hvad dermed staar i Forbindelse, Skjernaas Dalens Regulering. Det er mange Gange oplyst, at der er gaaet store Kapitaler tilspilde, dels ved at Skjernaa savner tilbørlig Regulering, dels ved at Gabet har flyttet sig længere mod Syd, og at Udløbet er opfyldt af Sand. De omliggende Egne lide af begge Grunde, dels fordi Aaen ikke er tilstrækkelig reguleret, og dels fordi der ikke er en ordentlig Udfjæring. Vi have jo paa Finantsloven en Bevilling til Undersøgelse af Skjernaadalens Forhold. Nu er der tillige kommet en Betænkning fra den Landvæsenkommission, som har været nedsat til at undersøge Nyminddegabslagen. Betænkningen siger udtrykkelig, at den maa opfatte det som et Statsanliggende, som et alment Anliggende, idet der er Tale om meget betydelige Engstrækninger lige fra Stabil og næsten helt ned til Varde vedrørende to Amter. Men ikke nok med det, det vedrører tillige Fiskernes Interesser i meget betydelig Grad. Betænkningen gaar derfor ogsaa ud paa, at Gabet gjennemskjæres Nord for Krogen. Det vil koste c. 665,000 Kr. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvorvidt denne Plan er den heldigste eller ikke. Der har tidligere været andre Planer, og det er mig bekendt og vistnok ogsaa flere andre ærede Medlemmer, at der er en anden Plan, som forsaavidt ikke er ny, som der tidligere har været en lignende, men det støtter jo snarere end det nedfætter, at man ad forskellige Veie og til dels med forskellige Formaal for Die tidligere er kommen til det Resultat, at Fjorden egentlig burde gjennemskjæres lige ud for Udløbet, hvorved det store Gode vilde naas, at Aaen selv vilde bidrage til at holde Udfjæringen fri for Sand, idet der vilde blive en meget stærk Abstrømning, ikke at tale om, at det vistnok vilde være langt

heldigere for Fiskeriet og for Engenes Vanding, naar det behøves og deres Afvandings, naar det behøves; thi det kan ikke negtes, at naar der fjæres ud flere Mile Syd for Aaens Udløb, synes det ikke at skulle kunne have den tilstrækkelige Virkning. Der er, som sagt, flere Planer, som jeg nok tror fortjener en nøie Overveelse. En Landvæsenkommission er jo ikke saa saglyndig; vel veed jeg, at den støtter sig ogsaa til en af Regjeringens Konsulenter. Men dermed er ikke givet, at ubetinget det Rigtige er truffet. Men i en anden Henseende kan jeg for min Part, jeg siger udtrykkelig for min egen Part, være enig med Kommissionen i, at det er et Statsanliggende, da det vedrører baade Fiskerne og tillige Statens egne Domæner og desforuden store Engstrækninger fra Stabil helt ned til Varde, bagved liggende Engstrækninger, om hvilke man ikke kan sige, hvilken Interesse de egentlig have, idet det er vanskeligt at faae disse Interesser fordelte. Kommissionens Indstilling gaar derfor ogsaa ud paa, at Staten skal gjøre det alene, og naar den ikke vilde det, saa dog bidrage den største Del. Jeg skal forøvrig ikke komme nærmere ind paa, i hvilken Grad de paaagjældende Amter skal bidrage, men det forekommer mig unegtelig, at skalde der være Tale om at $\frac{3}{4}$ skalde udredes af Amtene, vilde det være for meget, alfor meget. — Endelig foreligger — jeg tror ikke, jeg har oversprunget nogen — en Indstilling under Nr. 28, der knytter sig til Betænkningens Nr. 62 fra en forhenværende Stationsforvalter, som har været i Jernbanens Tjeneste fra 1861—78. Han er bleven aflediget paa Grund af Svagbed, der efter hvad der foreligger oplyst, saa godt som Sigt kan oplyses, er foranlediget ved Anstrengelse ogsaa i Jernbanens Tjeneste. Han har været en overmaade dygtig Mand, er vel anbefalet og ogsaa anbefalet til Understøttelse af Direktør Holst. Udvalget isjor anbefalede et Egnende Andragende fra en anden Stationsforvalter, det blev vedtaget af Thinget, og Ministeren gif ind paa det. Jeg tør vel haabe at noget lignende vil blive Tilfældet for denne Mand's Bedkommende, nemlig aflediget Premierlieutenant, Stationsforvalter Bengten. Jeg anbefaler dette Andragende paa det Bedste, Manden er meget svag, skal han derfor have Understøttelse, saa bør den ikke vente et Aars Tid eller to, da der ellers kunde være Udsigt til, at den ikke kom ham til Gode. Jeg anbefaler derfor Indstillingen under Nr. 28.

H. Sørensen: Det er Indstillingen, der findes under Nr. 8, som jeg ønsker at sige et Par Ord om; men da hele Udvalget er enig om at henvise dette Andragende til den høitærede Indenrigsminister, skal jeg fatte mig meget kort, saa meget mere som jeg helt ud kan slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Det